

[Niels Højland]

mængder spildevand, der jo ikke nødvendigvis behøver at være stærkt forurenet, og i givet fald, hvordan en sådan rabat fastsættes.

Svar (7/7 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

I henhold til § 2, stk. 7, i lovebekendtgørelse nr. 644 af 21. juli 1992 om betalingsregler for spildevandsanlæg kan ejendomme, der afleder særlig forurenede spildevand, pålignes særbidrag, såfremt tilladningen giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med anlæggets etablering og drift.

Jeg kan således svare bekræftende på, at lovens § 2, stk. 7, indeholder hjemmel til at fastsætte særbidrag.

Det er kommunalbestyrelsen, der konkret tager stilling til, hvilke stoffer i processpildevandet der i forbindelse med driften af renseanlægget kræver iværksættelse af særlige foranstaltninger, herunder til slutdisponeringen af slammet.

Mængden af disse stoffer fremgår af vilkårene i den tilladelse, kommunalbestyrelsen har meddelt virksomheden i medfør af § 28 i miljøbeskyttelsesloven for tilslutning af spildevand til det offentlige spildevandsanlæg.

Særbidraget for behandling af disse stoffer fastsættes efter en særbidragsformel, der skal fremgå af betalingsvedtægten, og som giver dækning for merudgifterne i forhold til udgifterne ved behandlingen af husspildevand.

Den nævnte bestemmelse i lovens § 3, stk. 4, vedrører ikke særbidrag.

Bestemmelsen vedrører alene fordeling af ledningsudgifter i områder, der ikke tidligere har været inddraget under et offentligt spildevandsanlæg.

Det fremgår af besvarelsen af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalgs spørgsmål 23 i forbindelse med lovændringens behandling i 1992, at lovforslaget ikke åbnede mulighed for at fravige princippet om ensartede takster og for at anvende mængderabatter.

Spm. nr. S 1632

Til fiskeriministeren (11/7 94) af:

Niels Højland (FP):

»Hvad har forsøgene med satellitovervågning af fiskerne – bestilt hos et konsulentfirma – hidtil kostet de danske skatteydere, og hvad vil forsøgene koste fremover?«

Begrundelse

Som et led i EF-forordningen om satellitovervågning af danske fiskere har Fiskeriministeriet ifølge dagspressen bestilt og betalt dette ondskabsfulde forsøgsprojekt hos et konsulentfirma.

Forsøget har heldigvis overhovedet ingen opbakning fået fra landets fiskere, men det gør ikke EF-forordningen mindre frygtelig.

EF-forordningen bringer mindelser frem om George Orwells fremtidsvision, hvor alt er overvåget og kontrolleret af staten, og de danske skatteydere har krav på at få at vide, hvad projektet indtil nu har kostet dem.

Svar (14/7 94):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Det danske pilotprojekt om satellitovervågning af fiskerfartøjer gennemføres som vedtaget af EU's fiskeriministre, jf. artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik.

De øvrige medlemsstater iværksætter tilsvarende projekter.

Pilotprojekterne finansieres fuldt ud af Fællesskabet.

Danmark har fået tilsagn om refusion af udgifter til afholdelse af pilotprojektet inden for ramme af 6 mio. kr. i 1994 og 0,85 mio. kr. i 1995 ved Kommissionens beslutning af 7. juni 1994 om refusionsberettigelsen for udgifter afholdt af medlemsstaterne.

Til orientering kan jeg oplyse, at Fiskeriministeriet har anvendt et konsulentfirma til støtte for gennemførelsen af udbudsforretningen i forbindelse med pilotprojektet for at sikre sig, at EU's regler på dette område bliver overholdt.

Spm. nr. S 1742

Til fiskeriministeren (27/7 94) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren oplyse navnet på det konsulentfirma, som Fiskeriministeriet har indgået kontrakt med i forbindelse med pilotprojektet vedrørende satellitovervågning af danske fiskere?«